ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 1ης Φεβρουαρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-57/03,

Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS, με έδρα τη Μασσαλία (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον Κ. Manhaeve, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους U. Pfleghar και G. Schneider,

καθού,

όπου οι λοιποί διάδικοι στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και νυν παρεμβαίνοντες στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ο **Frank Dann** και ο **Andreas Backer,** κάτοικοι Φρανκφούρτης επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τον P. Baronikians, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 5ης Δεκεμβρίου 2002 (υπόθεση R 1072/2000-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής που αφορούσε τα σήματα HOOLIGAN και OLLY GAN,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές,
γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Φεβρουαρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσε το ΓΕΕΑ στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατέθεσαν οι παρεμβαίνοντες στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Απριλίου 1996 οι Frank Dann και Andreas Backer (στο εξής: παρεμβαίνοντες) υπέβαλαν στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο HOOLIGAN.

3 Τα προϊόντα για τα οποία κατατέθηκε η αίτηση καταχωρίσεως σήματος υπάγονται στην κλάση 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και καλύπτονται από την ακόλουθη περιγραφή: «ενδύματα και είδη πιλοποιίας».

4 Στις 31 Αυγούστου 1998 η αίτηση αυτή δημοσιεύτηκε στο *Bulletin des marques communautaires (Δελτίο κοινοτικών σημάτων)* υπ' αριθ. 65/98.

5 Στις 30 Νοεμβρίου 1998 η Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SAS (στο εξής: προσφεύγουσα) άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος σε σχέση με όλα τα προϊόντα που αφορούσε η αίτηση, επικαλούμενη δύο προγενέστερα σήματα των οποίων είναι δικαιούχος, και συγκεκριμένα:

— το διεθνές λεκτικό σήμα OLLY GAN αριθ. 575552, το οποίο ισχύει, μεταξύ άλλων, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στην Ιταλία και στην Πορτογαλία και αφορά, μεταξύ άλλων, ενδύματα της κλάσης 25,

— το γαλλικό λεκτικό σήμα OLLY GAN αριθ. 1655245, το οποίο αφορά, μεταξύ άλλων, ενδύματα της κλάσης 25.

6 Στις 26 Μαΐου 1999 οι παρεμβαίνοντες ζήτησαν από την προσφεύγουσα να αποδείξει ότι χρησιμοποιούσε σοβαρά τα προγενέστερα σήματα που επικαλούνταν.

7 Με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2000 το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή, με το σκεπτικό ότι υπήρχε στη Γαλλία και την Πορτογαλία κίνδυνος σύγχυσης λόγω του ότι ταυτίζονται τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα και λόγω του ότι υπάρχει φωνητική και συνεπώς εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων λεκτικών σημείων.

8 Στις 9 Νοεμβρίου 2000 οι παρεμβαίνοντες άσκησαν ενώπιον του ΓΕΕΑ προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

9 Με απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2002 (υπόθεση R 1072/2000-2, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών.

10 Το τμήμα προσφυγών δέχτηκε ουσιαστικά ότι ο μέσος Γάλλος ή Πορτογάλος καταναλωτής γνωρίζει την τρέχουσα σημασία της αγγλικής λέξης «hooligan» και την ορθογραφία της και προφέρει τα επίμαχα σήματα διαφορετικά. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε συνεπώς στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει καμία οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων και ότι δεν υπάρχει επομένως κανείς κίνδυνος συγχύσεως των επίμαχων σημάτων.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

12 Το ΓΕΕΑ και οι παρεμβαίνοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υποβλήθηκαν στο Πρωτοδικείο

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται εκ προοιμίου ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί, κατά την εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης, να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά λαμβάνοντας υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Ομοίως, αφού η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ενώπιον του τμήματος προσφυγών ούτε ότι τα προϊόντα ταυτίζονται ούτε τη χρήση των σημάτων ούτε ότι η γαλλική και η πορτογαλική επικράτεια είναι αυτές που πρέπει να ληφθούν συναφώς υπόψη ούτε ότι τα επίμαχα σήματα δεν παρουσιάζουν οπτική ομοιότητα και αφού επικαλέστηκε τον εξόχως διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, τα ζητήματα αυτά δεν μπορούν να εξεταστούν πλέον από το Πρωτοδικείο, εκτός αν τροποποιηθεί το αντικείμενο της διαφοράς κατά παράβαση του άρθρου 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

14 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το επιχείρημα σχετικά με το εννοιολογικό περιεχόμενο του σήματος OLLY GAN είχε ήδη προβληθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ. Η προσφεύγουσα επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου όσον αφορά το παραδεκτό των νέων εγγράφων στοιχείων που κατατέθηκαν ενώπιόν του, αλλά ζητεί να εφαρμοστεί η ίδια ρύθμιση και για τα νέα έγγραφα στοιχεία που κατέθεσαν οι παρεμβαίνοντες.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

15 Το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94 ορίζει τα εξής:

«1. Οι αποφάσεις που εκδίδουν επί προσφυγής τα τμήματα προσφυγών υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Προσφυγή επιτρέπεται για λόγους αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της Συνθήκης, του παρόντος κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας.

3. Το Δικαστήριο μπορεί, όχι μόνο να ακυρώσει, αλλά και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

4. Δικαίωμα προσφυγής έχει κάθε διάδικος της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον η απόφαση του τμήματος αυτού δεν τον δικαιώνει.

[...]»

16 Το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94 ορίζει τα εξής:

«1. Κατά την ενώπιόν του διαδικασία, το Γραφείο εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά· εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρησης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα.

2. Το Γραφείο μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσεκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι.»

17 Επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι σκοπός της προσφυγής που ασκείται ενώπιον του Πρωτοδικείου δυνάμει του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 είναι ο έλεγχος της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών [βλ. συναφώς αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, Τ-247/01, eCopy κατά ΓΕΕΑ (ECOPY), Συλλογή 2002, σ. II-5301, σκέψη 46, και της 22ας Οκτωβρίου 2003, Τ-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 70, καθώς και την παρατιθέμενη εκεί νομολογία]. Σύμφωνα με το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94, ο έλεγχος αυτός πρέπει να πραγματοποιείται με βάση το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της διαφοράς, όπως αυτή ήχθη ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ., κατ' αναλογία, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, Τ-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Ωοειδής ταμπλέτα), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 16].

18 Επιβάλλεται επίσης να υπενθυμιστεί ότι από την αρχή της λειτουργικής συνέχειας των διαφόρων οργάνων του ΓΕΕΑ συνάγεται ότι, εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, το τμήμα προσφυγών οφείλει να αιτιολογήσει την απόφασή του λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που περιέχει η προσβαλλόμενη ενώπιόν του απόφαση, καθώς και αυτά που προέβαλε ο ενδιαφερόμενος είτε κατά τη διαδικασία ενώπιον της υπηρεσίας που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό είτε, υπό τη μόνη επιφύλαξη της παραγράφου 2 της διατάξεως αυτής, κατά τη διαδικασία εκδικάσεως της προσφυγής. Συγκεκριμένα, η έκταση του ελέγχου που οφείλει να ασκήσει το τμήμα προσφυγών σε σχέση με την προσβαλλόμενη ενώπιόν του απόφαση δεν προσδιορίζεται, καταρχήν, μόνο από τους λόγους που επικαλούνται οι διάδικοι κατά την ενώπιόν του διαδικασία [βλ. συναφώς απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, Τ-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253, σκέψεις 29 και 32].

19 Όσον αφορά το πραγματικό πλαίσιο, από το άρθρο 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι οι διάδικοι οφείλουν να παράσχουν εγκαίρως στο ΓΕΕΑ τα πραγματικά στοιχεία που προτίθενται να επικαλεστούν. Κατά συνέπεια, η αιτίαση για παράνομη συμπεριφορά του ΓΕΕΑ δεν μπορεί να στηριχθεί σε πραγματικά στοιχεία που δεν υποβλήθηκαν στην κρίση του.

20 Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά στοιχεία που επικαλούνται οι διάδικοι ενώπιον του Πρωτοδικείου, αν δεν τα έχουν υποβάλει προηγουμένως σε κανένα από τα όργανα του ΓΕΕΑ [βλ. συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, Τ-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψεις 61 και 62, η οποία

επιβεβαιώθηκε, κατόπιν της ασκήσεως αναιρέσεως, με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2004, C-192/03 P, Alcon κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8993, και τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, Daimler Chrysler κατά ΓΕΕΑ (Μετόπη οχήματος), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67, της 4ης Νοεμβρίου 2003, T-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 46, και της 13ης Ιουλίου 2004, T-115/03, Samar κατά ΓΕΕΑ — Grotto (GAS STATION), Συλλογή 2004, σ. II-2939, σκέψη 13].

21 Όσον αφορά το νομικό πλαίσιο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, όπως προβλέπεται στην τελευταία φράση του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, η εξέταση του ΓΕΕΑ, σε περίπτωση που η διαδικασία αφορά σχετικούς λόγους απαραδέκτου, περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Έτσι, το τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο επί προσφυγής κατ' αποφάσεως τερματίζουσας τη διαδικασία ανακοπής, δεν μπορεί να στηρίξει την απόφασή του παρά μόνο στους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προέβαλε ο οικείος διάδικος, καθώς και στα σχετικά πραγματικά περιστατικά και στις σχετικές αποδείξεις που επικαλέστηκαν οι διάδικοι [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψη 28, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Τα κριτήρια για την εφαρμογή των σχετικών λόγων απαραδέκτου ή οποιασδήποτε διάταξης στην οποία οι διάδικοι στηρίζουν τα αιτήματά τους ανήκουν φυσικά στα νομικά στοιχεία που υπόκεινται στον έλεγχο του ΓΕΕΑ. Συναφώς ενδείκνυται να διευκρινιστεί ότι ενδέχεται το ΓΕΕΑ να πρέπει να επιλύσει ορισμένο νομικό ζήτημα, έστω και αν οι διάδικοι δεν το έχουν θέσει, εφόσον η επίλυσή του είναι αναγκαία, ενόψει των ισχυρισμών και των αιτημάτων των διαδίκων, για την ορθή εφαρμογή του κανονισμού 40/94. Επομένως, στην κατηγορία των νομικών στοιχείων που υποβάλλονται στο τμήμα προσφυγών ανήκει και κάθε νομικό ζήτημα που πρέπει οπωσδήποτε να εξεταστεί προκειμένου να εκτιμηθούν οι ισχυρισμοί των διαδίκων και να γίνουν δεκτά ή να απορριφθούν τα αιτήματά τους, έστω και αν οι διάδικοι δεν έχουν διατυπώσει άποψη επί του οικείου ζητήματος και το ΓΕΕΑ δεν έχει αποφανθεί συναφώς. Ομοίως, εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το ΓΕΕΑ ενήργησε παράνομα κατά την εξέταση των αιτημάτων των διαδίκων, παραβιάζοντας π.χ. την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, η φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά αυτή αποτελεί επίσης μέρος του νομικού πλαισίου της υποθέσεως.

22 Κατά συνέπεια, τα νομικά στοιχεία που επικαλούνται οι διάδικοι ενώπιον του Πρωτοδικείου χωρίς να τα έχουν επικαλεστεί προηγουμένως ενώπιον των οργάνων

του ΓΕΕΑ δεν επηρεάζουν, εφόσον αφορούν νομικό ζήτημα του οποίου η επίλυση δεν ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κανονισμού 40/94 σε σχέση με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα των διαδίκων, τη νομιμότητα της αποφάσεως που εκδίδει το τμήμα προσφυγών επί της εφαρμογής σχετικού λόγου απαραδέκτου, διότι δεν ανήκουν στο νομικό πλαίσιο της διαφοράς, όπως αυτή υποβλήθηκε στην κρίση του τμήματος προσφυγών. Επομένως, είναι απαράδεκτα. Αντίθετα, αν η τήρηση νομικού κανόνα ή η επίλυση νομικού ζητήματος είναι αναγκαία προϋπόθεση για την ορθή εφαρμογή του κανονισμού 40/94 σε σχέση με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα των διαδίκων, επιτρέπεται η επίκληση των νομικών στοιχείων που αφορούν το ζήτημα αυτό να γίνει για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου.

23 Τέλος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι ίδιοι κανόνες ισχύουν επίσης για το παραδεκτό των πραγματικών στοιχείων που προσκομίζουν το ΓΕΕΑ ή οι παρεμβαίνοντες στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία βάσει του άρθρου 134 του Κανονισμού Διαδικασίας [βλ., όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν οι παρεμβαίνοντες, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, Τ-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 52]. Όσον αφορά τα νομικά στοιχεία, οι παρεμβαίνοντες υπόκεινται στους ίδιους κανόνες παραδεκτού όπως και οι προσφεύγοντες. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει όντως να διαθέτουν τόσο οι προσφεύγοντες όσο και οι παρεμβαίνοντες τα ίδια όπλα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

24 Εν προκειμένω επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε παρατηρήσεις ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί πλέον να εξετάσει τα ζητήματα που δεν υποβλήθηκαν στο τμήμα προσφυγών και αφορούν την ταύτιση των επίμαχων προϊόντων, τις επικράτειες για τις οποίες αποδείχθηκε χρήση σε σοβαρό βαθμό των προγενέστερων σημάτων, τη λυσιτέλεια της επιλογής των συγκεκριμένων επικρατειών για την ανάλυση και τη μη ύπαρξη οπτικής ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημείων. Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που παρατέθηκαν παραπάνω στη σκέψη 18.

25 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα ζητήματα αυτά ανήκαν στο πραγματικό και νομικό πλαίσιο της υποθέσεως που εξέτασε το τμήμα προσφυγών. Το τμήμα ανακοπών εξέτασε όλα τα ζητήματα αυτά με την απόφασή του, απαντώντας στα επιχειρήματα των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, διότι η επίλυση των

ζητημάτων αυτών ήταν αναγκαία για την έκδοση της αποφάσεως επί της ανακοπής. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε οπωσδήποτε, ή έπρεπε οπωσδήποτε να αιτιολογήσει, την απόφασή του σε σχέση με όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηριζόταν η απόφαση που προσβλήθηκε ενώπιόν του. Επομένως, τα ζητήματα αυτά μπορούν να εξεταστούν επί της ουσίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

26 Αντίθετα, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν εξόχως διακριτικό χαρακτήρα, τόσο εγγενώς όσο και λόγω της φήμης τους, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τον φάκελο της υποθέσεως ενώπιον του ΓΕΕΑ, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε ποτέ αυτό τον εξόχως διακριτικό χαρακτήρα ενώπιον του ΓΕΕΑ, ούτε ενώπιον του τμήματος ανακοπών ούτε βέβαια ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αφού δεν μετείχε στη διαδικασία ενώπιον του τελευταίου αυτού τμήματος.

27 Συναφώς το Δικαστήριο έχει δεχτεί ότι κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος και ειδικότερα η φήμη του (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 24 και διατακτικό). Με την απόφαση εκείνη το Δικαστήριο έδωσε την ορθή ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), η διατύπωση του οποίου είναι όμοια σε μεγάλο βαθμό με τη διατύπωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Εξάλλου, σύμφωνα με την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως εξαρτάται ιδίως από «το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην αγορά».

28 Ο νομοθέτης όμως, αντίθετα από ό,τι έκανε με την εν λόγω οδηγία, περιέλαβε στον κανονισμό 40/94 τους κανόνες που διέπουν αφενός τη δραστηριότητα των αρμόδιων για τα σήματα διοικητικών αρχών και αφετέρου τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσώπων που εμφανίζονται ενώπιον των αρχών αυτών. Έτσι, κατά την τελευταία φράση του άρθρου 74, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Κατά το άρθρο 74, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, το ΓΕΕΑ μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν ή αποδείξεις που δεν προσκόμισαν εγκαίρως οι διάδικοι. Δεδομένου ότι η επίκληση του εξόχως διακριτικού χαρακτήρα αποτελεί εν μέρει πραγματικό και εν μέρει νομικό ισχυρισμό, το κριτήριο της διακρίσεως πρέπει να είναι αν το ΓΕΕΑ είναι σε θέση να αποφανθεί επί των αιτημάτων των διαδίκων βάσει των εγγράφων στοιχείων που του έχουν υποβάλει.

29 Όσον αφορά, πρώτον, τον διακριτικό χαρακτήρα που αποτελεί απόρροια της φήμης των προγενέστερων σημάτων, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα επικαλείται τον χαρακτήρα αυτό αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

30 Κατά το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ οφείλει να εξετάζει κάθε ισχυρισμό σχετικό με τον διακριτικό χαρακτήρα που έχει ενδεχομένως το σήμα λόγω της φήμης του. Αντίθετα, αν κανείς διάδικος δεν έχει επικαλεστεί τη φήμη των προγενέστερων σημάτων και δεν έχει προσκομίσει στοιχεία που να αποδεικνύουν τη φήμη αυτή, δεν επιτρέπεται να καταλογιστεί στο ΓΕΕΑ το γεγονός ότι δεν αποφάνθηκε αυτεπαγγέλτως επ' αυτού. Δεδομένου δηλαδή ότι a priori η φήμη ενός σήματος απλώς εικάζεται, οι διάδικοι οφείλουν να διασαφηνίσουν επαρκώς το αίτημά τους, ώστε το ΓΕΕΑ να είναι σε θέση να αποφανθεί πλήρως επί των αξιώσεών τους. Εξάλλου, η εκτίμηση της φήμης στηρίζεται καταρχήν σε πραγματικά στοιχεία, η προσκόμιση των οποίων βαρύνει τους διαδίκους. Όταν ο διάδικος που άσκησε ανακοπή επιθυμεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι το σήμα του είναι ευρέως γνωστό, υποχρεούται να προσκομίσει τα πραγματικά στοιχεία και, εφόσον απαιτείται, αποδείξεις που να παρέχουν τη δυνατότητα στο ΓΕΕΑ να εξακριβώσει κατά πόσον ο ισχυρισμός αυτός ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα [απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2004, Τ-66/03, «Drie Mollen sinds 1818» κατά ΓΕΕΑ — Nabeiro Silveira (Galáxia), Συλλογή 2004, σ. II-1765, σκέψη 32].

31 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ΓΕΕΑ δεν ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τη φήμη των επίμαχων προγενέστερων σημάτων. Πράγματι, η φήμη αυτή δεν αποτελούσε μέρος του αιτήματος της ανακοπής που του είχε υποβληθεί. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σχετικά με τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, των οποίων είναι δικαιούχος, και τα συναφή έγγραφα στοιχεία πρέπει συνεπώς να απορριφθούν ως απαράδεκτα.

32 Όσον αφορά, δεύτερον, τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα ενός προγενέστερου σήματος, επιβάλλεται αντίστροφα να γίνει δεκτό ότι το ΓΕΕΑ ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει, ενδεχομένως αυτεπαγγέλτως, το στοιχείο αυτό κατόπιν της ασκήσεως ανακοπής. Αντίθετα δηλαδή από τη φήμη, η εκτίμηση του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα δεν προϋποθέτει την προσκόμιση κανενός πραγματικού στοιχείου από

τους διαδίκους. Επιπλέον, η εκτίμηση αυτή δεν προϋποθέτει την προβολή από τους διαδίκους ισχυρισμών ή επιχειρημάτων που να αποδεικνύουν αυτό τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα, αφού το ΓΕΕΑ είναι από μόνο του σε θέση να διαπιστώσει και να εκτιμήσει την ύπαρξή του λαμβάνοντας υπόψη το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή.

33 Επομένως, στην προκείμενη περίπτωση ο εγγενής διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας αποτελούσε, κατά την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως, ένα από τα νομικά στοιχεία που ήσαν αναγκαία για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του κανονισμού 40/94 σε σχέση με το αίτημα και τους ισχυρισμούς που πρόβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ. Κατά συνέπεια, το σχετικό επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας.

34 Όσον αφορά, τέλος, τα πραγματικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, το ΓΕΕΑ δεν διαπίστωσε την ύπαρξη παραρτημάτων της προσφυγής που να αφορούν άλλο ζήτημα, πέρα από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, που απορρίφθηκε ήδη παραπάνω. Εντούτοις, από τη δικογραφία προκύπτει ότι με τα παραρτήματα Α 7 και Α 8, με τα οποία επιχειρείται να αποδειχθεί ότι έχει ήδη προβληθεί το επιχείρημα ότι τα προγενέστερα σήματα OLLY GAN φέρνουν στο μυαλό την έννοια του χούλιγκαν, επιδιώκεται κυρίως να αποδειχθεί ότι είναι εσφαλμένη η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι τα επίμαχα σήματα διαφέρουν εννοιολογικά. Τα παραρτήματα αυτά, ακόμη και αν μπορούν να θεμελιώσουν τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας ως προς τα πραγματικά και τα νομικά στοιχεία που περιλαμβάνει η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν υποβλήθηκαν στο ΓΕΕΑ. Επομένως, δεν αποτελούν μέρος του πραγματικού πλαισίου που υποβλήθηκε στην κρίση του τμήματος προσφυγών και είναι συνεπώς απαράδεκτα.

35 Ομοίως επιβάλλεται να μη ληφθεί υπόψη το νέο πραγματικό στοιχείο που προσκόμισαν οι παρεμβαίνοντες, και συγκεκριμένα το αποτέλεσμα μιας έρευνας στον διαδικτυακό τόπο Google, αφού το στοιχείο αυτό δεν προσκομίστηκε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ. Δεν μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη ο ισχυρισμός των παρεμβαινόντων ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει εξόχως διακριτικό χαρακτήρα λόγω της εντατικής χρήσης του, διότι το επιχείρημα αυτό δεν προβλήθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Κατά την προσφεύγουσα, δεν αμφισβητείται ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα που αφορά η παρούσα διαφορά είναι πανομοιότυπα.

37 Κατά την προσφεύγουσα, τα επίδικα σημεία παρουσιάζουν οπτική ομοιότητα, διότι αμφότερα περιέχουν τα γράμματα «ol» και έχουν ως κατάληξη τη συλλαβή «gan».

38 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα σημεία αυτά είναι τελείως ή σχεδόν όμοια από φωνητική άποψη. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δεν έχει καμία σημασία η προφορά που αναγράφουν το γαλλικό και το ισπανικό λεξικό και την οποία παραθέτει το τμήμα προσφυγών, καθόσον, πρώτον, η γαλλική λέξη είναι «houligan» και, δεύτερον, ο ακαδημαϊκός χαρακτήρας της αναγραφόμενης στα λεξικά προφοράς δεν έχει καμία χρησιμότητα για τις κοινές λέξεις, και μάλιστα της καθομιλούμενης. Το σχετικό κοινό, δηλαδή ο μέσος καταναλωτής, και συγκεκριμένα ο Γάλλος, ο Ισπανός και ο Πορτογάλος μέσος καταναλωτής, δεν είναι στη μεγάλη πλειοψηφία του αγγλόφωνο. Κατά συνέπεια, δεν είναι προφανές ότι γνωρίζει την ορθή προφορά και ορθογραφία της λέξης «hooligan». Επιπλέον, όσοι από τους καταναλωτές αυτούς μιλούν αγγλικά έχουν, λόγω της λατινογενούς γλώσσας τους, έντονη προφορά, η οποία εξαφανίζει τις διαφορές στην προφορά των επίδικων λεκτικών σημείων, διαφορές οι οποίες θα οφείλονταν στο ελαφρά προφερόμενο «h», στο διπλό «o» και στην παύση μεταξύ των λέξεων «Olly» και «Gan». Η προφορά των δύο σημείων που αποτελούν το αντικείμενο της διαφοράς είναι συνεπώς παραπλήσια.

39 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα εν λόγω σημεία είναι εννοιολογικά ταυτόσημα ή παραπλήσια. Τα σημεία αυτά παραπέμπουν κατ' ανάγκη, λόγω της φωνητικής τους ομοιότητας, στην ίδια έννοια του χούλιγκαν.

40 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία και τα νομοθετικά κείμενα, όσο μεγαλύτερος είναι ο εγγενής διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, τόσο αυξάνει ο κίνδυνος συγχύσεως. Τα επίμαχα εν προκειμένω προγενέστερα σήματα έχουν όμως ιδιαίτερα μεγάλο εγγενή διακριτικό χαρακτήρα.

41 Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι ο μέσος καταναλωτής σπάνια έχει την ευκαιρία να προβεί σε άμεση σύγκριση των επίδικων σημάτων αποδεικνύει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2003, Τ-99/01, Mystery Drinks κατά ΓΕΕΑ — Karlsberg Brauerei (MYSTERY), Συλλογή 2003, σ. II-43].

42 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ως εκ περισσού, αν ληφθεί υπόψη η ένσταση απαραδέκτου που πρόβαλε κατά του επιχειρήματος σχετικά με την οπτική ομοιότητα των επίδικων σημείων, ότι τα σημεία αυτά διαφέρουν, με μόνη εξαίρεση τα στοιχεία «ol» και «gan».

43 Οι παρεμβαίνοντες υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει οπτική ομοιότητα μεταξύ των επίδικων σημείων. Το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση συνίσταται σε μία μόνο λέξη και το κυρίαρχο στοιχείο του είναι το διπλό «ο», ενώ τα προγενέστερα σήματα αποτελούνται από δύο λέξεις και το κυρίαρχο στοιχείο τους είναι το σύμπλεγμα φθόγγων «oll».

44 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι τα επίδικα σημεία διαφέρουν από φωνητική άποψη. Η αγγλική λέξη «hooligan» είναι κατανοητή σε ολόκληρη την Κοινότητα, και ιδιαίτερα στη Γαλλία, αφού έχει εισέλθει πλέον στη γαλλική γλώσσα, κυρίως λόγω της χρησιμοποιήσεώς της σε σχέση με το ποδόσφαιρο. Χαρακτηριστικό της λέξης αυτής είναι ότι προφέρεται όπως στα αγγλικά ή τουλάχιστον με παραπλήσιο τρόπο. Επομένως, μεταξύ των επίδικων σημείων υπάρχουν σαφείς ακουστικές διαφορές, ιδίως όσον αφορά την προφορά της πρώτης συλλαβής και την παύση μεταξύ των δύο λέξεων που συναποτελούν τα προγενέστερα σήματα.

45 Οι παρεμβαίνοντες φρονούν επίσης ότι δεν υπάρχει φωνητική ομοιότητα. Η λέξη «hooligan» είναι γνωστή και χρησιμοποιείται στη Γαλλία, έστω και αν γράφεται κάπως διαφορετικά, καθώς και στην Ισπανία, και η ορθή προφορά της είναι όπως στα αγγλικά. Η διαδοχή των φωνηέντων στη λέξη «hooligan» και στο λεκτικό σύμπλεγμα «Olly Gan» είναι διαφορετική, και συγκεκριμένα αφενός [u-i-ä] και αφετέρου [o-i-a], ενώ διαφέρει και ο τονισμός τους, καθόσον η εν λόγω λέξη τονίζεται στην πρώτη συλλαβή, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ο τόνος πέφτει στη δεύτερη λέξη του συμπλέγματος. Επιπλέον, η παύση μεταξύ των δύο λέξεων που συναποτελούν τα προγενέστερα σήματα αποτελεί επαρκή φωνητική διαφορά.

46 Κατά το ΓΕΕΑ, αφού τα προγενέστερα σήματα δεν έχουν κανένα εννοιολογικό περιεχόμενο, αποκλείεται η ύπαρξη οποιασδήποτε εννοιολογικής ομοιότητας μεταξύ των επίδικων σημείων. Συγκεκριμένα, το σχετικό κοινό, αφού γνωρίζει τη λέξη «hooligan», ή έστω «houligan», δεν μπορεί, αν ληφθούν υπόψη οι οπτικές και φωνητικές διαφορές μεταξύ των επίμαχων σημάτων, να συγχέει τη λέξη «hooligan» με το λεκτικό σύμπλεγμα «Olly Gan» [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, Τ-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335].

47 Κατά τους παρεμβαίνοντες, δεν υπάρχει εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των επίδικων σημάτων. Το OLLY GAN εμφανίζεται ως ανδρικό ονοματεπώνυμο και θα μπορούσε να εκληφθεί ως το όνομα ενός σχεδιαστή, όπως συνηθίζεται στον τομέα της μόδας, πράγμα που θα απέκλειε οποιονδήποτε άλλο συσχετισμό. Αντίθετα, η λέξη «hooligan» χρησιμοποιείται ευρέως στα γαλλικά, τα ιταλικά, τα πορτογαλικά και τα ισπανικά κείμενα. Κατά συνέπεια, αποκλείεται οποιαδήποτε εννοιολογική σύγχυση.

48 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, αφού πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο διακριτικός χαρακτήρας των προγενέστερων σημάτων είναι απλώς μέτριος, οι διαφορές μεταξύ των επίδικων σημείων αποκλείουν κάθε κίνδυνο συγχύσεως (απόφαση MYSTERY, προπαρατεθείσα ανωτέρω στη σκέψη 41).

49 Οι παρεμβαίνοντες αμφισβητούν ότι τα προγενέστερα σήματα είναι ιδιαιτέρως γνωστά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

50 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση, αν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

51 Κατά πάγια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως σχετικά με την προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών από ορισμένη επιχείρηση πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο το σχετικό κοινό αντιλαμβάνεται τα επίμαχα σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή τις σχετικές υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που χαρακτηρίζουν τη συγκεκριμένη περίπτωση, ιδίως δε της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων από τα εν λόγω σημεία προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 29 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

52 Όσον αφορά τον ορισμό του σχετικού εν προκειμένω κοινού, όλοι οι διάδικοι συμφωνούν ότι πρόκειται τουλάχιστον για τον μέσο Γάλλο και τον μέσο Πορτογάλο καταναλωτή.

53 Στη συνέχεια επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ταυτόσημο των προσδιοριζόμενων από τα επίμαχα σήματα προϊόντων δεν αμφισβητείται ενώπιον του Πρωτοδικείου.

54 Όσον αφορά την ομοιότητα των επίδικων εν προκειμένω σημείων, από τη νομολογία προκύπτει ότι η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, ακουστική ή εννοιολογική ομοιότητα των εξεταζομένων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά,

λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25). Κατά τον προσδιορισμό του βαθμού της οπτικής, ακουστικής και εννοιολογικής ομοιότητας των σημείων αυτών, πρέπει επίσης να εκτιμάται, εφόσον είναι αναγκαίο, η σημασία που πρέπει να αποδοθεί στα διάφορα αυτά στοιχεία, λαμβανομένων υπόψη της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών και των συνθηκών υπό τις οποίες διατίθενται στην αγορά (προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 27).

55 Στην προκείμενη υπόθεση, όσον αφορά καταρχάς την οπτική ομοιότητα των επίδικων σημείων, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την εκτίμηση του τμήματος ανακοπών ότι τα σημεία αυτά διαφέρουν οπτικά (σημείο 20 της προσβαλλόμενης απόφασης). Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται απλώς ότι όλα τα επίδικα σημεία περιέχουν τα γράμματα «ol» και την τελική συλλαβή «gan».

56 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι η οπτική ομοιότητα περιορίζεται στα κοινά στοιχεία που επισήμανε η προσφεύγουσα. Τα επίδικα σημεία εμφανίζουν, αντίθετα, σημαντικές οπτικές διαφορές. Τα προγενέστερα σήματα απαρτίζονται από δύο λέξεις, αρχίζουν με το γράμμα «o» και περιέχουν ένα διπλό «l» και ένα «y». Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από μία λέξη, αρχίζει με το γράμμα «h» και περιέχει ένα διπλό «o» και ένα «i». Επιβάλλεται επομένως να γίνει δεκτό ότι ορθά το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα επίδικα σημεία διαφέρουν οπτικά.

57 Όσον αφορά δε τη φωνητική ομοιότητα των επίδικων σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, σύμφωνα με τα γαλλικά και τα ισπανικά λεξικά, η προφορά τους διαφέρει. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το ΓΕΕΑ υποστήριξε ότι τα τμήματα προσφυγών γνωρίζουν «εκ των έσω» την προφορά σε διάφορες γλώσσες λόγω της διαφορετικής εθνικότητας των μελών τους. Το τμήμα προσφυγών δέχτηκε επίσης ότι, αφού ο μέσος Γάλλος και ο μέσος Πορτογάλος καταναλωτής γνωρίζουν τη σημασία της λέξης «hooligan» σε σχέση με το ποδόσφαιρο, γνωρίζουν άρα και την προφορά της. Η φωνητική παύση ανάμεσα στις λέξεις που απαρτίζουν τα προγενέστερα σήματα, η οποία δεν υπάρχει στην περίπτωση του αιτούμενου σήματος, συνιστά επίσης φωνητική διαφορά (σημεία 21 και 22 της προσβαλλόμενης απόφασης).

58 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι είναι πολύ δύσκολο να αποδειχθεί με βεβαιότητα πώς προφέρει ο μέσος καταναλωτής στη μητρική του γλώσσα μια ξενόγλωσση λέξη. Πρώτον, δεν είναι βέβαιο ότι την αναγνωρίζει ως ξένη λέξη, όταν μάλιστα ο τρόπος γραφής της έχει προσαρμοστεί, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του Γάλλου καταναλωτή, στους κανόνες της γλώσσας που την έχει ενσωματώσει. Συγκεκριμένα, η αγγλική λέξη «hooligan» υπάρχει στα γαλλικά με τη γραφή «houligan». Δεύτερον, ακόμη και αν ο καταναλωτής αναγνωρίζει την αλλοδαπή προέλευση της οικείας λέξης, η προφορά της δεν είναι οπωσδήποτε ίδια με την προφορά της στη γλώσσα προέλευσης. Πράγματι, προϋπόθεση για να συμπίπτει η ορθή προφορά με την προφορά της γλώσσας προέλευσης είναι όχι μόνο η γνώση της προφοράς αυτής, αλλά και η ικανότητα προφοράς της λέξης με τον ορθό τονισμό. Τρίτον, κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να αποδεικνύεται επίσης ότι την ικανότητα αυτή έχει η πλειοψηφία του σχετικού κοινού.

59 Τα λεξικά στη γλώσσα του σχετικού κοινού μπορούν καταρχήν να λαμβάνονται υπόψη τόσο από το ΓΕΕΑ σε πρώτο βαθμό, όσο και από τα τμήματα προσφυγών, έστω και αν δεν έχουν υποβληθεί στους διαδίκους, αφού τα λεξικά αυτά αποτελούν a priori παγκοίνως γνωστά στοιχεία. Τα λεξικά αυτά αναγράφουν με εγκυρότητα την ορθή προφορά της επίμαχης λέξης στη γλώσσα που έχει ενσωματώσει την εν λόγω λέξη, μολονότι δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι αυτή η ορθή προφορά είναι η όντως χρησιμοποιούμενη στην καθημερινή γλώσσα. Εξάλλου, οι γνώσεις που έχουν τα διάφορα όργανα του ΓΕΕΑ λόγω των διαφόρων εθνικοτήτων των υπαλλήλων του και των μελών του μπορούν ενδεχομένως να επιβεβαιώνουν τα στοιχεία βάσει των οποίων προσδιορίζεται η προφορά του μέσου καταναλωτή.

60 Όσον αφορά το ζήτημα αν το σχετικό κοινό γνωρίζει φωνητικά τη λέξη «hooligan», ορθά το τμήμα προσφυγών δέχτηκε ότι το κοινό αυτό γνωρίζει τη λέξη αυτή λόγω της τρέχουσας χρήσης της σε σχέση με το ποδόσφαιρο. Ορθά επίσης δέχτηκε ότι η πρώτη συλλαβή της λέξης αυτής προφέρεται καταρχήν στα γαλλικά «[u]» («ου»). Το τμήμα προσφυγών έκρινε βασίμως ότι ο Γάλλος καταναλωτής γνωρίζει είτε τον αγγλικό όρο «hooligan» και τη στοιχειώδη προφορά του είτε τον γαλλικό όρο «houligan», όπως περιέχεται στο γαλλικό λεξικό που μνημονεύει η προσβαλλόμενη απόφαση. Το ποσοστό δηλαδή του γαλλικού σχετικού κοινού που δεν γνωρίζει τη γαλλική λέξη και προφέρει την αγγλική λέξη σαν να ήταν γαλλική, παρά την προφανώς ξένη προέλευσή της, είναι, αντίθετα, πιθανώς χαμηλό. Κατά συνέπεια,

μολονότι οι φωνηεντικοί φθόγγοι «ou» («ου») και «o» είναι παραπλήσιοι, συνιστούν εντούτοις φωνητική διαφορά μεταξύ των επίδικων σημάτων. Όσον αφορά αντίθετα τον Πορτογάλο καταναλωτή, ο συλλογισμός του τμήματος προσφυγών αποδυναμώνεται από το γεγονός ότι το τμήμα αυτό στηρίχθηκε κακώς σε ισπανικό λεξικό, το οποίο δεν έχει σχέση με τη γλώσσα του εν λόγω καταναλωτή. Εξάλλου, ορθά το τμήμα προσφυγών τόνισε ότι το γεγονός ότι τα προγενέστερα σήματα απαρτίζονται από δύο λέξεις, ενώ το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συνίσταται μόνο σε μία, αποτελεί επίσης αξιοσημείωτη φωνητική διαφορά μεταξύ των επίδικων σημάτων.

61 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι συλλαβές «li» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και «ly» των προγενέστερων σημάτων προφέρονται διαφορετικά από το σχετικό κοινό. Ομοίως, το σχετικό κοινό θεωρεί ότι η συλλαβή «gan», την οποία περιέχουν όλα τα επίδικα σήματα, είναι, ανεξάρτητα από την προφορά της, ακριβώς ίδια. Από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει επίσης ότι το αρχικό γράμμα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, το «h», και η πράγματι υπάρχουσα διαφορά τονισμού των επίδικων σημάτων στα αγγλικά δίδουν στο σχετικό κοινό, που συνίσταται σε Γάλλους και Πορτογάλους, τη δυνατότητα να διακρίνουν φωνητικά τα επίδικα σήματα, όταν προφέρονται από το εν λόγω κοινό.

62 Επομένως το συμπέρασμα είναι ότι τα σήματα HOOLIGAN και OLLY GAN, δεδομένου ότι οι φωνητικές ομοιότητές τους είναι περισσότερες από τις διαφορές τους, εμφανίζουν, από την άποψη του σχετικού κοινού, φωνητική ομοιότητα. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο ότι από την άποψη του μέσου Γάλλου και του μέσου Πορτογάλου καταναλωτή τα επίδικα σημεία διαφέρουν φωνητικά, διέπραξε σφάλμα εκτιμήσεως.

63 Όσον αφορά, τέλος, την εννοιολογική ομοιότητα των επίδικων σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, αφού η απόφαση του τμήματος ανακοπής στήριξε την ομοιότητα αυτή μόνο στη φωνητική ομοιότητα, η μη ύπαρξη φωνητικής ομοιότητας συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ύπαρξη οποιασδήποτε εννοιολογικής ομοιότητας.

64 Δεδομένου επομένως ότι ο συλλογισμός αυτός στηρίζεται σε πρόταση που κρίθηκε ανωτέρω εσφαλμένη, πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη στο σημείο αυτό.

65 Εντούτοις, το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα επίδικα σήματα διαφέρουν εννοιολογικά είναι ορθό.

66 Είναι προφανές, πρώτον, ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την έννοια του χούλιγκαν. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η έννοια αυτή είναι γνωστή στον μέσο Γάλλο και στον μέσο Πορτογάλο καταναλωτή, κυρίως λόγω της χρήσης της σε σχέση με το ποδόσφαιρο. Κατά συνέπεια, το σχετικό κοινό θα αντιληφθεί και θα αφομοιώσει το αιτούμενο σήμα συσχετίζοντάς το με την έννοια αυτή. Δεύτερον, οι λέξεις που συνθέτουν τα προγενέστερα σήματα δεν έχουν καταρχήν κανένα σημασιολογικό περιεχόμενο και θυμίζουν κυρίως ένα ονοματεπώνυμο. Η εννοιολογική αυτή χρήση είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη στον τομέα της ενδύσεως και, συνεπώς, το σχετικό κοινό θα την αφομοιώσει πλήρως και θα απομνημονεύσει τα προγενέστερα σήματα συσχετίζοντάς τα με τη χρήση αυτή. Το σχετικό κοινό μπορεί ενδεχομένως να συσχετίσει τα προγενέστερα σήματα με την έννοια του χούλιγκαν έμμεσα μόνο, και μάλιστα μόνο από φωνητική άποψη. Ο συσχετισμός αυτός θα οφειλόταν πάντως σε προηγούμενη σύγχυση των επίδικων σημάτων, λόγω της φωνητικής ομοιότητάς τους. Η οπτική παρουσίαση όμως των προγενέστερων σημάτων θα αποστασιοποιήσει αμέσως τα σήματα αυτά από την έννοια του χούλιγκαν. Συναφώς, το τμήμα προσφυγών ορθά έκρινε ότι κατά την αγορά ενδυμάτων ο αγοραστής συνήθως εξετάζει οπτικά τα σήματα (σημείο 23 της προσβαλλόμενης απόφασης). Ο μέσος καταναλωτής θα απομνημονεύσει επομένως τα προγενέστερα σήματα θεωρώντας ότι αποτελούν εννοιολογικά ένα ονοματεπώνυμο.

67 Στο σημείο αυτό του συλλογισμού πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν εξόχως διακριτικό χαρακτήρα. Όπως εκτέθηκε παραπάνω, η δομή των προγενέστερων σημάτων δημιουργεί στο σχετικό κοινό την εντύπωση ότι πρόκειται για ένα ονοματεπώνυμο. Η χρησιμοποίηση ονοματεπωνύμων ως σημάτων είναι πολύ συνηθισμένη στον τομέα της ένδυσης. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι το ονοματεπώνυμο που έχει

επιλεγεί μπορεί να σημαίνει κάτι ιδιαίτερο για το σχετικό κοινό. Δεν μπορεί επομένως να υποστηρίζεται ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν εγγενώς εξόχως διακριτικό χαρακτήρα.

68 Κατά συνέπεια, κατόπιν της σφαιρικής εκτιμήσεως της ομοιότητας των επίδικων σημείων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ορθά το τμήμα προσφυγών κατέληξε, παρά το σφάλμα εκτιμήσεως σχετικά με τη μη ύπαρξη φωνητικής ομοιότητας, στο συμπέρασμα ότι η οπτική διαφορά τους και η μη ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας συνεπάγονται τη μη ύπαρξη ομοιότητας των σημείων αυτών.

69 Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθά κατέληξε με το σημείο 23 της προσβαλλόμενης απόφασης, κατόπιν της σφαιρικής εκτιμήσεως των επίδικων σημάτων, στο συμπέρασμα ότι από την άποψη του σχετικού κοινού δεν θα μπορούσε να υπάρξει σύγχυση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, και ειδικότερα στον τομέα της ένδυσης.

70 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

71 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ και των παρεμβαινόντων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Pirrung Forwood Παπασάββας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Φεβρουαρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung